

Д-р Боряна Иринкова (вляво)
и проф. д-р Ива Петкова
Фотограф: Петър Чолаков

Денонощна грижа и почасов пансион

Хосписът предлага както постоянна денонощна грижа за възрастни и болни, така и почасов пансион в добра социална среда, с осигурени различни занимания. Разполага с 21 стаи за по един или двама души. Обзавеждането е правено по поръчка, мобилно е и може да се премества или комбинира. Има специално обзаведени стаи за трудно подвижни и тежко болни пациенти.

Това е единственото място в столицата, предлагащо целодневен пансион и възможност за прием на хора с намалено зрение. Предстои закупуване на специфично оборудване, което да им помага да не губят връзката със света. Огромното предимство на хоспис „Зора“ е, че е създаден и проектиран специално за да бъде хоспис, намира се в една сграда с болница, медицински център, лаборатория, което при нужда може да осигури бърза и навременна реакция на работещите тук лекари. Това е трудно при заведенията от такъв тип, намиращи се извън градовете. Добре поддържана градина осигурява нуждата от разходки и зеленина.

Обратна връзка за роднини на разстояние

Хората живеят все по-дълго, но застаряващото население има нужда от адекватни грижи и това е световна тенденция. За работещите в София, но с възрастни родители в страната, почти винаги настъпва моментът на размисъл дали не е време те да се преместят тук. Живеещите в чужбина не могат нито да намерят, нито да контролират дали за родителите им се полага адекватна грижа, особено ако разчитат на приходящи в дома болногледачи. „Имаме изградена цялостна концепция за обратна връзка, платформи за видеоконференции, мобилни устройства, с които родителите да се чувстват свързани с децата си“, посочва д-р Иринкова.

Хоспис „Зора“ има разрешение за дейност от 1 март, но започва да приема пациенти едва сега. Създателите смятат, че не е етично да отворят по време на извънредното положение, докато не се отговори на всички въпроси около пандемията от коронавирус. Вече имат и готово решение за безопасността на всички настанени – тестове за персонала, тестове преди постъпване, настаняване в самостоятелни стаи.



ГРИЖАТА ЗА БОЛНИ И ВЪЗРАСТНИ Е ПРИЗВАНИЕ СЪЩО КАТО МЕДИЦИНАТА

ТРЯБВА ДА ОБИЧАШ ПАЦИЕНТИТЕ СИ, ДА ИМ ДАДЕШ СИГУРНОСТ
И ДА ГИ УВАЖАВАШ ЗА ВСИЧКО, КОЕТО СА ДАЛИ НА ОБЩЕСТВОТО,
КАЗВАТ СЪЗДАТЕЛИТЕ НА ХОСПИС „ЗОРА“

Само този, който се е грижил за болен родител, знае какво наистина означава това. Ежедневието се обръща наопаки – чувстваш вина, времето не стига за грижите, работата, партньора, децата, домакинството. Непосилно е, особено ако си на стотици или хиляди километри. Истинско изпитание.

„Преминали сме през това и можем да помогнем на семействата да се съхранят, без да лишават от грижи нито близките си, нито децата“, казват създателите на хоспис „Зора“. Новооткритият хоспис се намира в столицата, в сградата на комплекс „Зора“, където се помещават едноименната очна болница и медицински център.

Хосписът е създаден от семейството на проф. д-р Ива Петкова - дългогодишен национален консултант по офталмология, основател на очната болница. Управител е нейната племенница – също офталмолог, д-р Боряна Иринкова. Майката на д-р Иринкова е анестезиолог-реаниматор.

Не само физическо обгрижване, а и социална среда

„Хоспис „Зора“ е посветен на нашата майка и баба. Когато тя се парализира след два инсулта и остава на легло, семейството ни се грижи за нея 21 години. Това се случва през 1995 г. Децата са малки и ходят на училище. Ние трябва да работим. Преживели сме всички трудности и терзания, пред които се изправя всяко семейство в подобна ситуация. Първият проблем е, че някой трябва да не работи,

за да гледа болния. На пръв поглед е решение, но един болен човек има нужда от специфична грижа. Дори и за нашето лекарско семейство това беше трудно. Тогаво хората търсят външна помощ – обикновено жена, която да идва вкъщи. Но има ситуации, в които човекът изисква денонощна грижа и надзор, а това не е по силите само на една жена. Болният губи социалните си контакти, което също му се отразява зле. Създадохме хосписа с разбирането и опита, който имаме – да осигурим на възрастните хора не само физическо обгрижване, а и социална среда“, казват проф. Ива Петкова и д-р Боряна Иринкова.

Грижата за болни и възрастни изисква специална нагласа. Тя, също както медицината, е призвание, посочва проф. Петкова. Трябва да обичаш пациентите си, да им осигуряваш социални контакти, да им предложиш сигурност, комфорт и достойнство в последните години от живота. Да ги уважаващ за това, което са дали на обществото, да ги изслушваш и цениш.

Това е философията на създателите на хоспис „Зора“, които благодарение на личния опит и медицинското образование подбират и обучават екипа. Услугите са добре обмислени и целта им е да бъдат в помощ на всички заети хора, които желаят родителите им да бъдат гледани професионално в отлични условия, да не губят социалните контакти и достойнството си.